

SFS 2002:441

Utkom från trycket
den 11 juni 2002

Lag om ändring i lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m.;

utfärdad den 30 maj 2002.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m.

dels att 1–2 och 7 §§ skall ha följande lydelse,

dels att i 3–6 och 9 §§ ordet ”frivårdsmyndigheten” skall bytas ut mot ”den lokala kriminalvårdsmyndigheten”.

1 § När det i ett brottmål för att avgöra påföljdsfrågan eller annars behövs en särskild utredning om en misstänkts personliga förhållanden eller om åtgärder som kan antas bidra till att han eller hon avhåller sig från fortsatt brottslighet, skall ett yttrande inhämtas från den lokala kriminalvårdsmyndigheten.

Ett sådant yttrande behöver dock inte inhämtas, om den utredning som behövs ändå finns tillgänglig för rätten eller om den inhämtas på annat sätt.

2 § Ett beslut att inhämta yttrande från den lokala kriminalvårdsmyndigheten meddelas av rätten. Innan allmänt åtal har väckts, får beslut meddelas av åklagaren. Beslutet skall meddelas så snart det lämpligen kan ske.

Om allmänt åtal inte har väckts, får beslut att inhämta yttrande meddelas endast under förutsättning att den misstänkte har erkänt gärningen eller det annars finns sannolika skäl för misstanken att han eller hon har begått brottet.

7 § Rätten får, när det finns skäl till det, förordna en läkare att avge läkarintyg om en misstänkt, under förutsättning som anges i 2 § andra stycket. Om rätten särskilt anger det i förordnandet, skall intyget omfatta de medicinska förutsättningarna för att överlämna den misstänkte till rättspsykiatrisk vård utan särskild utskrivningsprövning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om avfattningen av läkarintyget. Endast en läkare som får avge utlåtande över en rättspsykiatrisk undersökning får förordnas att avge ett sådant intyg som avses i första stycket andra meningen.

En misstänkt som inte är häktad är skyldig att inställa sig för läkarundersökning på tid och plats som läkaren bestämmer. Om den misstänkte inte in-

¹ Prop. 2001/02:147, bet. 2001/02:JuU24, rskr. 2001/02:249.

SFS 2002:441

ställer sig får polismyndigheten lämna handräckning för att han eller hon skall komma till undersökningen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Per Hall
(Justitiedepartementet)